

**Pozměňovací návrh poslanců Josefa Kotta, Mariana Jurečky a Petra Kudely
ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění
zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 839)**

K článku I

A. K bodu 2:

1. V § 57 odst. 3 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) rybníkářství podle zákona upravujícího rybářství.“.

2. V § 57 odst. 5 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) spotřebovaných při činnostech uvedených v odstavci 3 písm. c), se vrací ve výši 4 380 Kč/1 000 l nakoupených minerálních olejů uvedených v § 45 odst. 1 písm. b) nebo v § 45 odst. 2 písm. c) nebo j).“.

B. K bodu 3

1. V § 57 odst. 3 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) rybníkářství podle zákona upravujícího rybářství.“.

Odůvodnění:

Jako pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 839) je s účinností od 1. 7. 2017 navrhováno poskytování vratky ze zelené nafty i zemědělským podnikatelům provozujícím chov ryb.

Vláda České republiky dne 27. 10. 2014 schválila Víceletý národní strategický plán pro akvakulturu, čímž se zavázala Evropské unii rozvíjet rybníkářství (akvakulturu) v České republice. Současně Evropská unie klade velký důraz na rozvoj akvakulturních systémů v celé Evropě s cílem co nejvíce omezit rybolov ve světových oceánech a mořích.

Produkce ryb v České republice činí zhruba 20 000 tun, z čehož je 19 500 tun ryb vyloveno z rybníků. Chov ryb v rybnících lze považovat za ekologický, protože se ryby živí přirozenou potravou, přikrmování slouží pouze jako doplňkový zdroj energie. Rybníky plní funkci jednak produkční, ale také významným způsobem plní funkce mimoprodukční. Rybníkáři (chovatelé ryb) se již po mnoho staletí o rybníky starají a zajišťují svou hospodářskou činnost a dalšími aktivitami, aby rybníky nezanikly a plnily funkce významného krajinného prvku (podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny). Údržba těchto vodních děl je však velice nerentabilní a vyžaduje značné finanční náklady, samotný chov ryb tyto náklady nepokryje (náklady na odbahnění atd.). Pokud Česká republika má plnit závazky vůči Evropské unii, je zapotřebí vyjít rybníkářům maximálně vstříc, aby rybníkáři mohli o rybníky pečovat, zajišťovat funkčnost vodních děl, zajistit odbahnění rybníků, a uskutečnit další činnosti, které jednak povedou k zajištění dostatečné produkce ryb, ale také rybníky budou lépe plnit své

mimoprodukční funkce. Podpora ve formě daňového zvýhodnění je k udržení funkčnosti těchto vodních děl ve veřejném zájmu a zároveň ke zvýšení konkurenceschopnosti podnikajících subjektů v akvakultuře nezbytně nutná.

Vymezení rybníkářství v § 57 odst. 3 písm. c) odkazuje na § 2 písm. b) zákona o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rybářství“). Podle tohoto ustanovení se rybníkářstvím rozumí chov a lov ryb, popřípadě vodních organismů v rybníce nebo ve zvláštním rybochovném zařízení, uskutečňovaný k zajištění produkce ryb a rybího masa, popřípadě produkce vodních organismů nebo produkce rybí násady pro rybníky anebo pro zarybňování rybářských revírů. Definice rybníkářství vychází z definice podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“), na základě kterého lze považovat rybníkářství za součást zemědělské výroby. Podle § 2e odst. 3 písm. f) zákona o zemědělství, se zemědělskou výrobou rozumí chov ryb, vodních živočichů a pěstování rostlin ve vodním útvaru povrchových vod na pozemcích vlastních, pronajatých nebo užívaných na základě jiného právního důvodu. Na základě výše uvedeného, lze považovat rybníkáře za podnikatele v zemědělství, který provozuje zemědělskou výrobu podle příslušných paragrafů zákona o zemědělství.

Uplatněný pojem rybníkářství, na rozdíl od definice podle zákona o zemědělství, šířeji definuje jednotlivá chovatelská zařízení umožňující chov ryb v České republice (líhně, sádky, chovná zařízení – recirkulační systémy, atd.) a blíže definuje možnosti chovu. Pojem rybníkář je v praxi běžně zavedeným pojmem. Zákon o rybářství je primárním zákonem pro rybáře v České republice. Z výše uvedených důvodů byla do definice „co se rozumí zemědělskou prvovýrobou“ pro účely zákona o spotřebních daních uplatněn pojem rybníkářství.

Na základě společného odhadu Ministerstva zemědělství a Rybářského sdružení České republiky se výše finančních prostředků vrácených chovatelům ryb u velkých podniků může pohybovat na úrovni 400 – 500 tis. Kč ročně. Předpokládaná spotřeba nafty na produkci 1 tuny ryb je odhadována v rozmezí od 100 litrů do 200 litrů, podle lokalizace a místních podmínek rybníčních ploch. Maximální odhadovaná vratka daně by se měla pohybovat na úrovni 20 mil. Kč.